

La captura del gran pirata

ORIOI MARTÍ

La xarxa Internet s'ha vist sacsejada aquests dies per la detenció d'un pirata informàtic. Delinqüents i policies del segle XXI s'han enfrontat per primera vegada.

Tsutomu Shimomura és considerat unànimement com un dels grans experts en encriptació. La moda. Encriptar missatges, és a dir aconseguir una seguretat extrema en les connexions per ordinador. Té trenta anys justos i oficialment treballa al Centre de Supercomputació de San Diego (Califòrnia). Però diuen que cobra també per assessorar l'FBI i l'Exèrcit de l'Aire. Rumors, dels molts que circulen diàriament per les venes inflades del ciberespai.

El dia de Nadal Tsutomu es va asseure rutinàriament davant els ordinadors de sa casa, a la platja de Del Mar. La seua sorpresa fou total. Algú havia aconseguit de ficar-s'hi i li havia pres centenars de programes i d'informacions valuoses. Valuósíssimes. El desconcert de l'expert era justificat, perquè la seua fama es basa en la seguretat. Va dedicar dies sencers, i nits, a reconstruir pas a pas les operacions del pirata que se li havia ficat dins la xarxa. Els ordinadors sempre deixen rastre, una petja. Aconseguí de fer-se'n una idea

concreta: l'atac havia arribat des de Chicago, si bé amb un ordinador accionat probablement a distància, des d'un altre lloc. Però també –i això sí que era més important– l'assaltà una sensació: la cosa només podia ser obra de molt poca gent. Són comptades les persones capacitades per burlar l'estricta vigilància interposada entre el carrer i els seus ordinadors. Potser Mitnick?

Adam Mitnick. De la seua mateixa generació. Trenta-un any. Cabells curts i ulleres grosses. En el món dels pirates informàtics és un autèntic ídol. Katie Hafner va escriure el llibre *Ciberpunk*, que és el relat de la seua vida. Des del 1980 es dedica a la pirateria informàtica. En 1988 l'enxamparen i passà un any a la presó. Després va desaparèixer. Simplement. Ningú no en sabia res. Ni on vivia ni on es movia. Només els experts com Tsutomu anaven seguint-li els passos, però també sense gaire passió. Hi ha tanta feina...

Unes setmanes abans els ordinadors de The Well, una comunitat en línia considerada el

Som vulnerables als cibercriminals?

La detenció d'Adam Mitnick ha aixecat una polseguera enorme a Internet. La gran pregunta és de si podem fiar-nos del sistema informàtic, vist que Mitnick disposava, quan fou detingut, de 20.000 números de targeta Visa i d'informació privada de milers d'usuaris de la xarxa, especialment correu i cartes.

Aquestes són algunes de les opinions expressades sobre el cas per Jay Bloom Becker, director del Centre Nacional per la Investigació de Crims Informàtics, als Estats Units.

—*Hi ha gaires pirates com Mitnick?*

—N'hi ha que es diverteixen entrant en llocs que els són prohibits. Però són pocs, al costat dels usuaris d'Internet.

—*Cal patir per la possibilitat d'un ús il·legal de la Visa?*

—La gran preocupació que hem de tenir sempre, quan ens demanen la targeta, és si qui ens la demana és qui realment diu que és. Però a vegades, el número de la Visa, ens el poden anotar en un restaurant, mentre cobren, o quan lloguem un cotxe. No hi ha gaire diferència amb el fet que ens l'agafin des de l'ordinador...

—*Cal preocupar-se per la possibilitat que un desconegut ens assalti l'ordinador a través de les xarxes?*

—Fa dotze anys que aquest debat dura, des que va aparèixer la pel·lícula *War Games*, on un xiquet assaltava els ordinadors centrals de l'exèrcit i quasi provocava una guerra nuclear. Dissortadament, no s'hi pot fer gaire res. S'ha parlat de crear àrees inviolables, però aleshores com podran entrar-hi els qui hi tenen accés reconegut?

—*Finalment sobre les característiques dels pirates informàtics. Què cerquen?*

—Gairebé mai diners. Els podríem dividir en categories. El més normal és el personatge que només vol jugar, trencar la barrera que li posen davant i ficar-hi el nas. Després hi ha qui prova, aquest sí, de robar diners o de no pagar alguns dels serveis que utilitza. També hi ha els ex-treballadors d'empreses que rebenten els ordinadors només per venjar-se d'un acomiadament, i els *ciberpunks*, que consideren que ningú no té dret a la privacitat. Finalment, hi ha un grup divers: des de qui necessita saber-se capaç de trencar sofisticades barreres, per l'autoestima que això li proporciona, a qui actua gairebé d'esma sense ser, com qui diu, conscient del que fa.

primer barri de classe alta d'Internet, havien estat saquejats. I Hua-Pei Chen, una de les directores del servei, també californiana d'origen oriental, va demanar ajut a Tsutomu Shimomura. Shimomura havia començat a interessar-se pel cas quan Mitnick li assaltà l'ordinador, segurament després d'haver llegit un missatge encriptat que li encarregava aquesta feina. Adonar-se'n i pensar que Mitnick era probablement al darrere de l'assalt a

The Well el va posar frenètic. Cridà l'amiga, i experta en ordinadors, Julia Menapace i organitzà la primera recerca del pirata.

A final de gener la broma ja fou massa pesada. Els ordinadors de The Well foren saquejats una vegada més, però en aquesta ocasió per omplir-los de material. I quin material! Mitnick hi va dipositar, lliure de codis i desxifrat, el treball de mesos de Shimomura. Durant unes hores qualsevol usuari de The Well va poder copiar-se els caríssims programes d'encriptament elaborats per l'expert de San Diego i va poder llegir-ne la corres-

pondència. I fins i tot difondre-la lliurement. Tant d'atreuiment sulfurà Shimomura fins a l'extrem d'obligar-lo a treballar exclusivament en la captura d'aquest pirata informàtic. Traslladà els aparells a la seu central de

The Well, a Sausalito, i esperà amb paciència un nou atac. Quan arribà posà en marxa un sofisticat sistema de vigilància, però deixant fer. Una vegada i una altra es repetí l'operació. Després de diversos atacs Tsutomu aconseguí de capturar el punt de connexió a Internet del pirata. Primera pista: Mitnick hi entrava a través de Netcom, una oficina amb seu a San José.

Nou trasllat i més descobriments. Mitnick anava envalentint-se. El seus atacs eren cada vegada més descarats i insistents. Segurament es refià en excés. A aquelles hores Tsutomu ja havia localitzat tres possibles ciutats des d'on Mitnick (i encara no tenia la seguretat que fos ell) podia operar: Denver, Minneapolis i Raleigh (Carolina del Nord). Quan va localitzar la tercera no va poder evitar un somriure. Mitnick era de Carolina. Aquesta pista podia encarar-lo directament.

El pas següent durà setmanes i fou el més complex de tots. Experts de l'FBI, de la companyia telefònica Sprint i de l'equip de The Well van anar traçant cercles al voltant de qui ja tenien la seguretat que era Mitnick. Tots ells, encapçalats per Tsutomu Shimomura, es van desplaçar a Raleigh i van anar creant ones concèntriques al voltant de l'ordinador emissor. Si Mitnick hagués deixat d'incoordinar el sistema de The Well l'operació hauria fracassat, perquè n'haurien perdut la pista. Però, per comptes d'això, el pirata tornava i tornava als ordinadors controlats. Se sentia feliç de poder violar amb tanta facilitat un dels ordinadors més segurs d'Amèrica.

Comparant llistes enormes de telefonades,

Adam Mitnick, el pirata informàtic. Tsutomu Shimomura, l'encriptador desxifrat.

els experts van arribar a localitzar el possible telèfon des d'on la firma californiana era asfaltada. El desànim els va envair. Es tractava d'un telèfon cel·lular, portàtil, i el nom del propietari era evidentment fals. I els diners amb què pagava cada mes, òbviament, també eren falsos.

Això volia dir que no estava en cap casa concreta, ni se'n sabia l'adreça.

Aquesta vegada van ser els caps de la companyia telefònica els qui s'encengueren d'indignació pels diners estafats. Però ara tant hi feia. Aquell telèfon era l'únic punt físic de contacte amb Mitnick i calia preservar-lo.

Tsutomu en va organitzar la captura i durant dies un cotxe va anar recorrent tots els carrers de Raleigh. Un equip sofisticat es dedicava a seguir el rastre de totes les telefonades del carrer. Calia tenir paciència. Havia de coincidir que el cotxe passàs per davant la casa on era Mitnick en un moment que ell hi fos connectat. Això no preocupava gaire els investigadors perquè Mitnick sempre estava connec-

Debat al "Cafè del Temps"

Dimecres vinent hi haurà un debat sobre el cas Mitnick al "Cafè del Temps". Com ja és habitual, el debat començarà a les 7.30 del vespre, dins l'àrea reservada a conversa del servei Online d'EL TEMPS. Poden participar-hi totes les persones interessades, sense cap mena de limitacions. Prèviament, a la secció "La Calaixera" del mateix servei, hi haurà tot de documents i articles, en català i anglès, amb més informació sobre aquesta feta que ha trasbalsat la vida d'Internet.

tat. S'havia divorciat per la seua addicció al mòdem, que li feia estar més hores amb l'ordinador que no amb la dona. El problema, tanmateix, era que Raleigh és una ciutat de 150.000 habitants i que en el seu terme municipal hi ha un aeroport important, Raleigh-Durham. Els investigadors van constatar amb horror que Mitnick, a vegades, semblava telefonar des de l'aeroport mateix. I localitzar-hi un telèfon cel·lular i un ordinador portàtil era feina impossible. Definitivament era una qüestió de paciència.

Paciència que es va veure recompensada el 15 de febrer quan des del cotxe de seguiment van percebre, nítid, el senyal. Provenia d'una casa de dos pisos situada als afores, a menys de cinc quilòmetres de l'aeroport. A les dues de la matinada agents de l'FBI hi van entrar i van detenir Mitnick. Quan Mitnick va veure entre els uniformes els llargs cabells i les faccions orientals de Tsutomu Shimomura va entendre que havia jugat massa. Però reaccionà amb una calma enorme. En un to respectuós va confessar. "Tsutomu, ets realment bo. Reconec que en saps molt". Tsutomu, per la seua banda, acotà el cap, en senyal de respecte. La partida era guanyada.

A Mitnick, l'esperen molts anys de presó.

Vicent Partal

7 NOMINACIONS A L'OSCAR

Millor director • Millor actor secundari (Chazz Palminteri) • Millor actriu secundària (Dianne Wiest) • Millor guió original • Millor direcció artística • Millor disseny de vestuari

"MAGNÍFICA, BRILLANT I DIVERTIDA"
(NEW YORK NEWSDAY)

 GLOBUS D'OR
Millor actriu secundària **DIANNE WIEST**

Bales sobre Broadway

EN CATALA

una comèdia de
WOODY ALLEN

©1994 Sunbelt and Rova, B.V. and Magrida Productions, Inc. All Rights Reserved. Atrion ©1994 Miramax International. All Rights Reserved.

TOTI'S ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ EN QUALSEVOL SISTEMA AUDIOVISUAL SON PROPRIETAT DE LAURENCELL SA

